

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

De regia via sanctæ Crucis. 12

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

CAP. XII.

De regia via sanctæ Crucis.

IDURVS multis, videtur hic sermo: Abnega te ipsum, tolle crucem tuam, & sequere Iesum. Sed multo durius erit, audire illud extremum verbum: Discedite à me maledicti, in ignem æternum. Qui enim modo libenter audiunt, & sequuntur verbum crucis; tunc non timebunt ab auditione æternæ damnationis. Hoc signum crucis erit in cælo, cum Dominus ad iudicandum venerit. Tunc omnes serui crucis, qui se crucifixo conformauerunt in vita, accedent ad Christum iudicem, cum magna fiducia.

2 Quid igitur times tollere crucem, per quam itur ad regnum? In cruce salus, in cruce vita, in cruce protectio ab hostibus; in cruce infusio supernæ suauitatis, in cruce robur mentis, in cruce gaudium spiritus; in cruce summa virtutis, in cruce perfectio sanctitatis. Non est salus animæ, nec spes æternæ vitæ, nisi in cruce. Tolle ergo crucem tuam, & sequere Iesum, & ibis in vitam æternam. Præcessit

Mat. 26

Mat. 25

Ps. 111.

Luc. 14

cessit

107 19. cessit ille baiulans sibi crucem, & mortuus est pro te in cruce: vt & tu tuam portes crucem, & mori affectes in cruce. Quia si commortuus fueris, etiam
 2 Cor. 1 cum illo pariter viues. Et si socius fueris pœnæ, eris & gloriæ.

3 Ecce in cruce totum constat, & in moriendo totum iacet: & non est alia via ad vitam, & ad veram internam pacem, nisi via sanctæ crucis, & quotidianæ mortificationis. Ambula vbi vis, quære quodcūque volueris: & non inuenies altiorem viam suprâ, nec securiorem viam infrâ, nisi viam sanctæ crucis. Dispone & ordina omnia, secundum tuum velle & videre: & non inuenies, nisi semper aliquid pati debere, aut sponte, aut inuitè: & ita crucem semper inuenies. Aut enim in corpore dolorem senties aut in anima spiritus tribulationem sustinebis.

4 Interdum à Deo relinquêris, interdum à proximo exercitaberis, & quod amplius est, sæpè tibi metipsi grauis eris; nec tamen aliquo remedio vel solatio, liberari seu alleuari poteris: sed donec Deus voluerit, oportet vt sustineas. Vult enim Deus, vt tribulationē
 sine

sine consolatione, pati discas, & vt illi totaliter te subiicias, & humilior ex tribulatione fias. Nemo ita cordialiter sentit passionem Christi, sicut is, cui contigerit similia pati. Crux ergo semper parata est, & vbique te expectat. Non potes effugere, quocumque cucurreris: quia quocumque iueris, te ipsum tecum portas, & semper te ipsum inuenies. Conuerte te suprà conuerte te infrà: conuerte te extrà, conuerte te intrà: & in his omnibus, inuenies crucem: & necesse est te vbique tenere patientiam, si internam vis habere pacem, & perpetuam promereri coronam.

5 Si libenter crucem portas, portabit te, & ducet te ad desideratum finem, vbi scilicet finis patiendi erit, quamuis hîc non erit. Si inuitè portas, onus tibi facis, & te ipsum magis grauas: & tamen oportet, vt sustineas. Si abiicis vnâ crucem, aliam proculdubio inuenies, & forsitan grauiorem.

6 Credis tu euadere, quod nullus mortalium potuit præterire? Quis sanctorum in mundo, sine cruce & tribulatione fuit? Nec enim Iesus Christus,
Do-

• *Luc. 24.* Dominus noster, vna hora sine dolore passionis fuit, quamdiu vixit. Oportebat (ait) Christum pati, & resurgere à mortuis, & ita intrare in gloriam suam. Et quomodo tu aliam viam quæris, quàm hanc regiam viam, quæ est via sanctæ crucis?

Iob 7. 7 Tota vita Christi, crux fuit & martyriū: & tu quæris requiē & gaudium? Erras, erras, si aliud quæris, quàm pati tribulationes: quia tota vita ista mortalis, plena est miseriis, & circumsignata crucibus. Et quantò altius quis in spiritu profecerit, tantò grauiores sæpè cruces inuenit: quia exilij sui pœna, magis ex amore crescit.

*2. Co. II
c. 12.* 8 Sed tamen, iste sic multipliciter afflictus, non est sine leuamine consolationis: quia fructum maximum sibi sentit accrescere, ex sufferentia suæ crucis. Nam dum sponte se illi subiicit, omne onus tribulationis, in fiduciam diuinæ consolationis conuertitur. Et quantò caro magis per afflictionem atteritur, tanto spiritus ampliùs per internam gratiam roboratur. Et nonnumquam in tantum confortatur, ex affectu tribulationis & aduersitatis, ob amo-

ob amorem cōformitatis crucis Christi, vt se sine dolore & tribulatione esse non vellet: quoniam tantò se acceptiorem Deo credit, quantò plura & grauiora, pro eo perferre potuerit. Nō est istud hominis virtus, sed gratia Christi, quæ tanta potest & agit in carne fragili: vt quod naturaliter semper abhorret & fugit, hoc feruore spiritus aggrediatur & diligat.

9 Non est secundum hominem crucem portare, crucem amare, corpus castigare & seruituti subiicere: honores fugere, contumelias libenter sustinere, seipsum despiciere & despici optare: aduersa quæque cum damnis perpeti, & nihil prosperitatis in hoc mundo desiderare. Si ad te ipsum respicis, nihil huiusmodi ex te poteris. Sed si in Domino confidis, dabitur tibi fortitudo de cælo, & subiicientur ditioni tuæ, mundus & caro. Sed nec inimicum diabolium timebis, si fueris fide armatus, & cruce Christi signatus. 1. Cor. 3

10 Pone te ergo, sicut bonus & fidelis seruus Christi, ad portandam viriliter crucē Domini tui, pro te ex amore crucifixi. Præpara te, ad toleranda
multa

multa aduersa & varia incommoda, in hac misera vita: quia sic tecum erit, vbicumque fueris: & sic reuera inuenies, vbicumque latueris. Oportet ita esse: & non est remedium euadendi à tribulatione malorum & dolore, quam ut *Mat. 20* *Ioã. 18.* patiaris. Calicem Domini affectanter bibe, si amicus eius esse, & partem cum eo habere desideras. Consolationes Deo committe: faciat ipse cum talibus, sicut sibi magis placuerit. Tu verò, pone te ad sustinendum tribulationes, & repura eas maximas consolationes: quia non sunt condignæ passionibus huius temporis, ad futuram gloriam promerendam, e iam si solus omnes posses sustinere.

Rom. 8. *Gal. 6.* 11 Quādo ad hoc veneris, quod tribulatio tibi dulcis est, & sapit pro Christo: tunc benè tecum esse æstima, quia inuenisti paradysum in terra. Quādiu pati graue tibi est, & fugere queris; tamdiu malè habebis, & sequetur te vbique fuga tribulationis.

12 Si popis te, ad quod esse debes, videlicet ad patiendum & moriendū, fiet citò meliùs, & pacem inuenies. *1. Cor. 11.* Etiam si raptus fueris, vsq; ad tertium cælum

cælum cum Paulo, non es propterea securatus, de nullo contrario patiendo. Ego (inquit Iesus) ostendam illi, quanta oporteat eum, pro nomine meo pati. *Act. 9.* Pati ergo tibi remanet, si Iesum diligere, & perpetuò illi seruire placet.

13 Vrinam dignus esses, aliquid pro nomine Iesu pati: quàm magna gloria remaneret tibi, quanta exultatio omnibus Sanctis Dei, quanta quoque edificatio esset proximi? Nam patientiam omnes recommendant, quamuis pauci tamen pati velint. Meritò deberes libenter, modicū pati pro Christo, cū multi maiora patiantur pro mundo. *Act. 5.*

14 Scias pro certo, quia morientem te oportet ducere vitam. Et quātò quisque plus sibi moritur, tātò magis Deo viuere incipit. Nemo aptus est ad comprehendendum cælestia, nisi se submiserit ad portādum pro Christo aduersa. Nihil Deo acceptius, nihil tibi salubrius in mundo isto, quàm libenter pati pro Christo. Et si eligendum tibi esset, magis optare deberes, pro Christo aduersa pati, quàm multis consolationibus recreari: quia Christo similior esses, & omnibus Sanctis conformior. *Ps. 43.*

mior.

mior. Nō enim stat meritum nostrum,
& profectus status nostri, in multis
suauitatibus & consolationibus: sed
potiùs in magnis grauitatibus, & tri-
bulationibus perferendis.

15 Si quidem aliquid melius & vti-
lius saluti hominum, quàm pati fuif-
set, Christus vtique verbo & exemplo
ostendisset. Nam & sequentes se disci-
pulos, omnesque eum sequi cupien-
tes, manifestè ad crucem portandam
Luc. 9. hortatur, & dicit: Si quis vult venire
post me, abneget semetipsum, & tollat
crucem suam, & sequatur me. Omni-
bus ergo perlectis & scrutatis, sit hæc
Act. 14 conclusio finalis: Quoniam per mul-
tas tribulationes, oportet nos intrare
in regnum Dei.

FINIS.

LIBER